

Til: Energistyrelsen (ens@ens.dk)
Cc: Charlotte Kramer (chlkr@ens.dk), Kristina Houlberg Balling (khlbl@ens.dk), ES (es@es-daa.dk)
Fra: ES (es@es-daa.dk)
Titel: Høring over udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. J.nr. 2024-9918: ES 319-24.
Sendt: 19-11-2024 10:59

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

ES 319-24
Erhvervsflyvnings Sammenslutning (ES) takker for muligheden for at deltage i høring over udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v.
ES har ikke bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen / Best Regards
Dan Banja
Oberstløjtnant / Lt. Colonel
Generalsekretær / Secretary-General
Vice-President ECOGAS & Member of GA.CSTG, AG.004 & CA.CSTG
Blålersvej 51
DK-2990 Nivå
Mobil: +45 2480 2256
www.es-daa.dk

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.
 Only print this e-mail if necessary.

19. november 2024

J.nr.: 24/02355
LMJE/JACA

Energistyrelsens j.nr.:
2024-9918

Høringssvar vedr. Energistyrelsens forslag til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen)

Forsyningstilsynet har den 4. november 2024 modtaget forslag til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (herefter AABK)

1. Bemærkninger til kapitel 5

1.1. Omkostningsbegrebet i AABK og emballagebekendtgørelsen

Det fremgår af § 16, stk. 1, i AABK, at *"Kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostningerne ved den enkelte indsamlings- og anvisningsordning, jf. bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald, efter opdelingen i det kommunale budget- og regnskabssystem, således at den samlede gebyrindtægt for hver ordning alene skal dække kommunens omkostninger til ordningen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15 og § 48, stk. 3. Hvis en ordning omfatter både husholdninger og virksomheder, skal omkostningerne til ordningen fordeles på henholdsvis husholdninger og virksomheder i overensstemmelse med de omkostninger."* Af stk. 2 fremgår yderligere, at *"Kommunalbestyrelsen kan opkræve et samlet gebyr for alle de ordninger, som en husholdning eller virksomhed er forpligtet til at betale til. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning dokumentere fordelingen af omkostningerne på de forskellige ordninger."*

Samtidig fremgår det af § 98 i høringsudkastet til ny emballagebekendtgørelse (herefter EMBK), at *"Kommunalbestyrelsen skal ved fastsættelsen af gebyrer efter § 97, stk. 1 opgøre omkostningerne, ud fra de samlede omkostninger til en affaldsordning etableret i medfør af bekendtgørelse om affald, der fordeles mellem affaldsfraktioner, der indsamles kombineret, samt emballage og ikkeemballageaffald, ved brug af fastsatte fordelingsnøgler, jf. bilag 8."*

Forsyningstilsynet vurderer, ud fra de forslag Forsyningstilsynet har haft i høring, at sammenhængen mellem både ordnings- og omkostningsbegreberne i AABK § 16 og i EMBK § 98 umiddelbart virker uklare. Det skyldes bl.a., at EMBK alene vedrører en række konkrete ordninger/fraktioner, der er kendetegnet ved at indeholde emballage. Det er for Forsyningstilsynet ikke klart, om høringsforslagets § 16 med henvisningen til EMBK i realiteten afgrænser sig til at vedrøre de samme konkrete ordninger, hvilket ikke vil være hensigtsmæssigt. Det er endvidere uklart, om det er de samme omkostningsbegreber, der anvendes.

FORSYNINGSTILSYNET
Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

For Forsyningstilsynet er det vigtigt, at det fremgår klart af AABK og/eller EMBK, at kommunerne skal opgøre de samlede omkostninger ved en affaldsordning etableret i medfør af bekendtgørelse om affald. Disse samlede omkostninger skal for hver ordning/fraktion dækkes af de til ordningen/fraktionen knyttede husholdningsgebyrer og producentgebyrer. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning kunne dokumentere de samlede omkostninger for en ordning/fraktion.

De to bekendtgørelser må ikke kunne misforstås og give anledning til forskellige opgørelser af de samlede omkostninger for en ordning/fraktion.

1.2. Fordeling af omkostninger imellem ordningerne

Forsyningstilsynet konstaterer, at hverken AABK eller EMBK indeholder regler eller principper for, hvorledes omkostninger, der er fælles for flere ordninger, skal fordeles mellem disse ordninger.

Dette vurderes at være uhensigtsmæssigt, idet det efterlader et stort fortolkningsrum for kommunerne, hvilket bl.a. kan føre til en uensartet praksis for hvorledes sådanne fællesomkostninger fordeles mellem ordninger med forskellige emballageandele.

I sidste ende kan det derfor også føre til uensartet praksis for kommunernes fastlæggelse af producenternes gebyrer til kommunerne i medfør af reglerne om det udvidede producentansvar.

Et eventuelt princip for fordeling af ovennævnte omkostningsfordeling kunne tage afsæt i de "principper," der beskrives i AABK, om hvorledes ordningsomkostninger, der er fælles for husholdninger og virksomheder, fordeles mellem disse. Forsyningstilsynet har også rejst denne problemstilling i hørings svar til EMBK.

2. Forsyningstilsynets datahjemmel og uafhængighed

Forsyningstilsynet har i hørings svar til forslag til MBL påpeget, at Forsyningstilsynets datahjemmel bør fremgå tydeligt. Forsyningstilsynet har gentaget dette i Forsyningstilsynets hørings svar til forslag til EMBK, hvor Forsyningstilsynets datahjemmel ikke var nævnt.

Forsyningstilsynet har ikke haft lejlighed til at se den endelige udformning af EMBK, men kan konstatere at Forsyningstilsynets datahjemmel ikke ses at være tydeliggjort i MBL § 48 f.

I forbindelse med de opgaver, der er tiltænkt Forsyningstilsynet iht. forslag til AABK, MBL, og EMBK, bemærker Forsyningstilsynet, at Kommunalbestyrelsen i mangel af en tydelig datahjemmel, uventet vil kunne møde en dataforventning fra Forsyningstilsynets side, der kunne være løst på et tidligere tidspunkt, hvis Forsyningstilsynets anbefalinger til formuleringer af Forsyningstilsynets datahjemmel i hhv. MBL og EMBK blev implementeret i lovgivningen.

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43, 1577 København V
Att: ens@ens.dk, Charlotte Kramer chlkr@ens.dk og Kristina
Houlberg Balling khlbl@ens.dk

Høringssvar til journalnummer 2024-9918

Tak for muligheden for at give høringssvar på jeres høring om affaldsaktørbekendtgørelsen.

Der er flere problemstillinger i den foreslåede regulering om ophævelse af anvisningsretten for forbrændingseget erhvervsaffald, og resultatet er et ufuldstændigt reguleringsværktøj, som bør rettes jf. forslagene i dette høringssvar. Alternativt vil det ikke fremover være muligt for kommunerne og Miljøstyrelsen at føre tilsyn med affaldsproducerende virksomheders håndtering af brændbart affald.

Energistyrelsen bør ved kommende ændringer i affaldsaktørbekendtgørelsen lade sig inspirere af Miljøstyrelsen og ligesom dem benytte workshop eller følgegrupper til, at indgå i samarbejde med kommunerne for at sikre en brugbar regulering.

Følgende problemstillinger bør ændres i bekendtgørelsesudkastet:

Implementering af det frie forbrændingsmarked	2
Læsevenlighed i bilag 2 om standardregulativ for erhvervsaffald	5
Implementering af frit valg for håndtering af farligt affald uden lovhjemmel	8
Klassificering bliver miljøstyrelsens opgave	10
Reducer misforståelser og definer en tilbagebetalingsordning	11
Uhensigtsmæssighed væsentlig ændring af virksomheders affald	12
Konsekvensrettelse for gebyropkrævning	12
Kommunerne skal føre affaldstilsyn uden udpegning til fysisk tilsyn	13
Indførelse af dobbelt gebyrhjemmel	13

Erhverv og Affald

Sønderborg Kommune
Rådhusvej 10
6400 Sønderborg
T: 88 72 40 83

erhverv-affald@sonderborg.dk
sonderborgkommune.dk

21-11-2024
24/19554
KS: lanl

Implementering af det frie forbrændingsmarked

Der er indført en ufuldstændig implementering i affaldsaktørbekendtgørelsen om ophævelse af anvisningsretten for forbrændingseget erhvervsaffald i Miljøbeskyttelseslovens § 45 stk. 9 og 10 og giver anledning til et meget rodet høringsudkast.

Reguleringen af det frie forbrændingsmarked bør strømlines med bekendtgørelsens regulering af det frie marked for affald egnet til nyttiggørelse. Samtidig bør Energistyrelsen smidiggøre reguleringen af undtagelsen i MBL § 45 stk. 10, der fastholder en anvisningsret for Bornholm Regionskommune, for at give en ensartet regulering og fremme forståelsen af affaldsaktørbekendtgørelsen.

Implementeringen af undtagelsen fra Miljøbeskyttelseslovens § 45 stk. 10, der bibeholder anvisningsretten for Bornholm, giver en næsten ulæselig regulering, specielt ved kravparagrafferne i § 8 stk. 4 og i §§ 28 og 29, hvor de berørte paragraffer ikke giver mening. Denne problemstilling kan løses ved at opdele den kommende § 8 stk. 4 i to paragraffer.

Herudover indbefatter § 28 stk. 1 og § 29 stk. 7 en ufuldstændig implementering af miljøbeskyttelseslovens § 45 stk. 9, ved at benytte det bred begreb "håndteret", til at regulerer hvordan affaldsproducerende virksomheder skal bortskaffe deres forbrændingseget erhvervsaffald.

Håndtering er defineret i Affaldsbekendtgørelsen som:

Affaldsbekendtgørelsens § 2 nr. 26): "Håndtering: Indsamling, transport, nyttiggørelse (herunder sortering) og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed."

Affaldsbekendtgørelsens definition er meget bred og omfatter både nyttiggørelse, forbrænding, deponering samt efterbehandling på deponianlæg. Med den foreslåede regulering vil hverken kommuner eller Miljøstyrelsen kunne føre affaldstilsyn om forbrændingseget affald. For at sikre en ordentlig regulering af den kommende ophævelse af anvisningsretten for forbrændingseget erhvervsaffald, bør § 28 og 29 stk. 7 ændres, så de ligner reguleringen for affald til nyttiggørelse. Se forslaget nedenfor.

Herudover mangler der en straffjemmel til at håndtere virksomheder, der ikke følger § 28. Før var affaldsproducerende virksomheder underlagt § 12 stk. 1 og strafansvaret i § 63 stk. 1 nr. 2 om ordninger efter § 8 stk. 1 eller strafansvaret i § 63 stk. 1 nr. 3 om at følge konkret anvisninger efter § 12 stk. 1.

Der mangler derfor en straffjemmel om håndtering af forbrændingseget affald for alle andre virksomheder end dem på Bornholm. Forslag til straffjemmel fremgår af forslaget § 63 stk. 1 nr. 13 ovenfor.

Fra:

"§ 8 Stk. 4. Efter § 45, stk. 9, i miljøbeskyttelsesloven må kommunalbestyrelsen ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, ~~jf. dog miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 10, hvorefter stk. 9 ikke finder anvendelse for kommunalbestyrelser, der~~ den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift."

Til:

§8 Stk. 4. Efter § 45, stk. 9, i miljøbeskyttelsesloven må kommunalbestyrelsen ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, *jf. dog stk. 5*

Stk. 5. Stk. 4 gælder ikke for kommunalbestyrelser, der i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45 stk. 10, før den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.

Fra

"§ 28. Affaldsproducerende virksomheder skal ~~enten selv sikre, at deres forbrændingseggede erhvervsaffald håndteres eller eksporteres, jf. § 12, stk. 1 og 2, eller overdrage affaldet til en indsamlingsvirksomhed, der er registreret i Affaldsregistret, eller en kommunal indsamlingsordning, jf. dog stk. 2~~

~~Stk. 2. For forbrændingseget erhvervsaffald, som er farligt affald, og når kommunalbestyrelsen den 1. juli 2023 helt eller delvist ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift, skal affaldsproducerende virksomheder enten selv sikre, at deres forbrændingseggede erhvervsaffald håndteres i overensstemmelse med en af kommunalbestyrelsen etableret anvisningsordning eller kommunalbestyrelsens konkrete anvisning, eller eksporteres, jf. § 12, stk. 1 og 2, eller overdrage affaldet til en indsamlingsvirksomhed, der er registreret i Affaldsregistret, eller en kommunal indsamlingsordning."~~

Til

"§ 28. Affaldsproducerende virksomheder skal *opfylde deres forpligtelse til at sikre behandling af deres forbrændingseggede erhvervsaffald ved at overdrage affaldet til én af følgende:*

- 1) Et forbrændingsanlæg, der er registreret i Affaldsregisteret.*
- 2) En indsamlingsvirksomhed, der er registreret i Affaldsregisteret*
- 3) En kommunal indsamlingsordning*

4) Til anlæg i henhold til en kommunal anvisningsordning eller kommunalbestyrelsens konkrete anvisning jf. § 8 stk. 5.

Stk. 2 Virksomheder og anlæg kan uanset stk. 1 eksportere forbrændingseget erhvervsaffald til et anlæg beliggende i udlandet i overensstemmelse med reglerne i forordning om overførsel af affald og bekendtgørelse om overførsel af affald.

Stk. 3. Forbrændingseget erhvervsaffald må maksimalt opbevares hos den affaldsproducerende virksomhed i ét år.

Stk. 4. Den affaldsproducerende virksomhed skal på anmodning fra kommunalbestyrelsen, Miljøstyrelsen eller Energistyrelsen godtgøre, at affald er håndteret i overensstemmelse med stk. 1 eller 2."

Den samme ændring bør foretages i § 29 stk. 7.

Fra

"Stk. 7. Indsamlingsvirksomheder skal på anmodning fra Miljøstyrelsen eller Energistyrelsen godtgøre, at affald egnet til materialenytiggørelse, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er anvendt til materialenytiggørelse eller overdraget til en virksomhed eller anlæg, som nævnt i § 27, stk. 1 og 2. Indsamlingsvirksomheder skal på anmodning fra Miljøstyrelsen desuden godtgøre, at forbrændingseget affald, som virksomheden har overtaget ansvaret for, ~~er håndteret, herunder i overensstemmelse med en kommunal anvisningsordning eller kommunalbestyrelsens konkrete anvisning i de i § 28, stk. 2, nævnte tilfælde, eller er eksporteret"~~

Til

"Stk. 7. Indsamlingsvirksomheder skal på anmodning fra Miljøstyrelsen eller Energistyrelsen godtgøre, at affald egnet til materialenytiggørelse, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er anvendt til materialenytiggørelse eller overdraget til en virksomhed eller anlæg, som nævnt i § 27, stk. 1 og 2.

Stk. 8. Indsamlingsvirksomheder skal på anmodning fra Miljøstyrelsen godtgøre, at forbrændingseget affald, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er *overdraget til en virksomhed eller et anlæg, som nævnt i § 28 stk. 1 og 2.*

Samt give anledning til ændring af straffbestemmelsen i § 63 stk. 1 nr. 13 og 16.

Fra

"13) undlader ~~at sikre, at affaldet håndteres, herunder i overensstemmelse med en kommunal anvisningsordning eller kommunalbestyrelsens konkrete anvisning i de i § 28, stk. 2, nævnte tilfælde, eller eksporteres, jf. § 29, stk. 3,~~

16) undlader at efterkomme en anmodning fra Miljøstyrelsen efter § 29, stk. 7, 2. pkt., om at godtgøre, at forbrændingseget affald, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er håndteret, ~~herunder i overensstemmelse med en kommunal anvisningsordning eller kommunalbestyrelsens konkrete anvisning i de i § 28, stk. 2, nævnte tilfælde, eller er eksporteret,~~"

Til

"13) undlader at *aflevere forbrændingseget erhvervsaffald, som forskrevet i § 28 stk. 1 og 2,*

16) undlader at efterkomme en anmodning fra Miljøstyrelsen efter § 29, stk. 7, 2. pkt., om at godtgøre, at forbrændingseget affald, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er *håndteret i overensstemmelse med § 28 stk. 1 og 2.*"

Læsevenlighed i bilag 2 om standardregulativ for erhvervsaffald

Energistyrelsen bør sikre en bedre implementering af forbuddet mod kommunale anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald i standardregulativet for erhvervsaffald.

Revisionen af standardregulativet for erhvervsaffald bør tage udgangspunkt i standardkommunerne og ikke i undtagelsesreglerne, der alene gælder for én kommune. Denne kommune har mulighed for at beskrive sine undtagelsesbestemmelser i standardregulativets afsnit om andre ordninger.

Samtidig bør standardregulativteksterne afspejle, at benyttelsespligten for kommunale indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald er fjernet.

Der er et vil give anledning til betydelige misforståelser, at standardteksterne i standardregulativet for erhvervsaffald, giver kommunerne mulighed for at forpligte virksomheder til indsamlingsordninger eller kan anviser forskellige mindre fraktioner. Fejlene er påpeget i rettelsesforslagene.

De tekstuddrag, som bør slettes, vil stadigvæk kunne benyttes af den kommune, som er undtaget i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45 stk. 10, da der er mulighed i både standardregulativet § 10 og § 15 for at indføre fritext i reguleringen.

Da 97 kommuner ikke må have anvisningsordninger for restaffald efter 1. januar 2025, og da benyttelsespligten for kommunale indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald og restaffald blev ophævet i juni 2022, er det misvisende at bibeholde følgende standardtekster:

Bilag 2 afsnit § 10.2 Hvem gælder ordningen for, 1. punktum

Fra

"Ordningen ~~gælder for~~ alle virksomheder i [...] Kommune." og

"Ordningen ~~gælder for~~ virksomheder i [...] Kommune, som er beliggende i boligejendomme."

Til

*"Ordningen tilbydes til alle virksomheder i [...] Kommune." og
"Ordningen tilbydes til virksomheder i [...] Kommune, som er beliggende i boligejendomme."*

Bilag 2 afsnit § 10.3 Beskrivelse af ordningen.

Fra

"Kommunalbestyrelsen beskriver indholdet i ~~ordningen, herunder om ordningen etableres som en anvisnings- eller indsamlingsordning. Kommunalbestyrelsen må efter miljøbeskyttelsesloven dog ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald, som ikke er farligt affald medmindre kommunalbestyrelsen den 1. juli 2023 helt eller delvist ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift Hvis kommunalbestyrelsen tilbyder indsamling af husholdningslignende restaffald, beskriver kommunalbestyrelsen, at virksomheder i kommunen ikke er forpligtet til at benytte den kommunale indsamlingsordning.~~"

Til

"Kommunalbestyrelsen beskriver indholdet i ~~den tilbudte indsamlingsordning.~~"

Følgende tekst skal slettes:

~~"Virksomheder må ikke håndtere husholdningslignende restaffald via virksomhedens småt forbrændingseget affald."~~

~~"Virksomheder må håndtere husholdningslignende restaffald via virksomhedens småt forbrændingseget affald."~~

~~"Virksomheder kan håndtere husholdningslignende restaffald via virksomhedens småt forbrændingseget affald. Ved sammenblanding skal affaldet klassificeres som husholdningslignende restaffald. Affaldet skal køres direkte til forbrænding og må ikke køres til midlertidigt deponi."~~

~~"Husholdningslignende restaffald, der ikke indsamles særskilt med henblik på genanvendelse, særlig behandling eller som småt forbrændingseget affald, skal indsamles gennem den kommunale indsamlingsordning for husholdningslignende restaffald."~~

Denne regulering er ikke længere relevant i standardregulativet for erhvervsaffald, da den foreslåede regulering er afhængig af, at kommunerne har ansvaret for det brændbare erhvervsaffald, der indsamles eller anvises i henhold til kommunernes kontrakter med forbrændingsanlæg.

Bilag 2 afsnit § 10.5 Kapacitet for beholdere

Følgende tekst skal slettes:

~~"På enhver bebygget ejendom skal der være mindst én beholder til husholdningslignende restaffald pr. virksomhed. Antallet af beholdere fastsættes af kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde efter følgende retningslinjer:"~~

~~"Det på ejendommen nødvendige antal beholdere fastsættes af kommunalbestyrelsen. Dog skal der som minimum være opstillet én beholder (svarende til 100 l) pr. virksomhed."~~

Fra

~~"Hvis der gentagne gange konstateres overfyldning, kan kommunalbestyrelsen — efter forudgående skriftligt varsel — tilmelde yderligere enheder, således at overfyldning undgås."~~

Til

~~"Hvis der gentagne gange konstateres overfyldning og virksomheden ikke ønsker at udvide kapaciteten, kan kommunalbestyrelsen stoppe for virksomhedens adgang til ordningen."~~

Bilag 2 afsnit § 15.3 Ordning for forbrændingseget affald.

Fra

~~"Kommunalbestyrelsen beskriver indholdet i ordningen, herunder om ordningen etableres som en anvisnings- eller indsamlingsordning. Kommunalbestyrelsen må efter miljøbeskyttelsesloven dog ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald, som ikke er farligt affald, medmindre kommunalbestyrelsen den 1. juli 2023 helt eller delvist ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift."~~

~~"Hvis kommunalbestyrelsen tilbyder indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald, beskriver kommunalbestyrelsen, at virksomheder i kommunen ikke er forpligtet til at benytte den kommunale indsamlingsordning"~~

Til

~~"Kommunalbestyrelsen beskriver indholdet i den tilbudte indsamlingsordning."~~

Følgende frivillige standardtekster er ikke længere hjemlet og bør slettes:

~~"Alternativt forpligtes virksomheden til at aflevere forbrændingseget affald til forudgående behandling, herunder neddeling eller lignende på anlæg, der er godkendt hertil."~~

~~"Kommunen anviser stort forbrændingseget affald til forbehandling på [...]."~~

~~"Kommunen kan anviser fejlsorteret affald til sortering på [...]."~~

~~"Kommunen anviser stort forbrændingseget affald direkte til forbrænding på [...]."~~

Implementering af frit valg for håndtering af farligt affald uden lovhjemmel

Energistyrelsen giver i den nye § 28 stk. 2 affaldsproducerende virksomheder frit valg til at aflevere farligt affald, der skal destrueres ved forbrænding, til affaldsindsamlere, registeret i affaldsregisteret, så længe disse afleverer affaldet til et affaldsforbrændingsanlæg efter kommunal anvisning.

Dette forslag skal slettes, da forpligtelsen til at benytte kommunale ordninger eller anvisninger allerede fremgår af § 12 stk. 1 og det frie valg for valg af affaldsindsamlere til forbrændingseget farligt affald dels ikke har lovhjemmel i miljøbeskyttelsesloven og dels allerede kan gives gennem fritagelse § 13 stk. 1.

Reguleringsforslaget rejser to store problemstillinger.

Ad. 1 Reguleringen kræver, at alle danske kommunalbestyrelser indgår anvisningsaftaler om forbrændingseget farligt affald, og at alle affaldsindsamlere, som indgår kontrakter uden, at den affaldsproducerende virksomhed søger fritagelse, vil skulle følge disse anvisninger.

Det er en stor omvæltning i forhold den nuværende situation på området for farligt affald. I dag søger affaldsproducerende virksomheder fritagelse for deltagelse i kommunale ordninger for farligt affald, der ikke er egnet til materialenyttiggørelse, og affaldsindsamlerne har dernæst frihed til selv at vælge behandlingsanlæg. I fremtiden vil affaldsindsamlerne skulle følge kommunens anvisning.

Det vil også være en belastning for de fleste kommuner, som har indsamlingsordninger for indsamling af farligt affald, der ikke er egnet til materialenyttiggørelse. Disse kommuner har ikke indgået aftaler om anvisning af farligt affald, da deres egne ordninger har behandlingskontrakter for det indsamlede affald, og det private marked har klaret sig selv.

Ad. 2 Der er ikke den fornødne lovhjemmel i Miljøbeskyttelsesloven til at gøre indsamling af forbrændingseget farligt affald frit.

Folketinget kan ikke være sikret deres medindflydelse, hvis Energistyrelsen vurderer, at implementeringen af det frie valg for forbrændingseget affald

også gælder forbrændingseget farligt affald uden, at dette fremgik klart af lovforslag LF 153 2021/1.

I henhold til affaldsbekendtgørelsens § 3 nr. 19 er forbrændingseget affald:

"Forbrændingseget affald: Affald, som ikke er eget til materialenyttiggørelse, og som kan destrueres ved forbrænding, uden at forbrænding heraf giver anledning til udledning af forurenende stoffer i uacceptabelt omfang. Forbrændingseget affald omfatter ikke:

- a) Affald, som det efter lovgivningen er forbudt at forbrænde.*
- b) Affald, der efter lovgivningen, herunder et regulativ vedtaget af kommunalbestyrelsen, skal indsamles eller anvises til materialenyttiggørelse eller anden behandling, herunder deponering eller som konkret anvises til materialenyttiggørelse eller anden behandling, herunder deponering."*

Virksomhedernes farlige affald, der skal destrueres ved forbrænding, er underlagt undtagelsen i punkt b, som affald, der efter et regulativ vedtaget af kommunalbestyrelsen, skal indsamles til anden behandling, da farligt affald giver anledning af forurenede stoffer i uacceptabelt omfang ved almindelig forbrænding.

Da affaldsbekendtgørelsen ikke giver mulighed for, at farligt affald kan defineres som forbrændingseget erhvervsaffald, bør Energistyrelsen ikke kunne vurdere, at miljøbeskyttelseslovens § 48a stk. 1, nr. 4 om markedspris for forbrændingseget erhvervsaffald, også omfatter virksomhedernes farlige affald, der skal forbrændes.

Når Energistyrelsen fortolker, at § 48a stk. nr. 4 indbefatter virksomhedernes farlige affald, der skal forbrændes, så medfører det, at reguleringen af forbrændingseget erhvervsaffald i § 45, stk. 6 1. pkt. også skal indbefatte virksomhedernes farlige affald, der skal forbrændes. Hermed ændrer Energistyrelsen på lovgrundlaget for de kommunale indsamlingsordninger for farligt affald. Så størstedelen af det farlige affald fra virksomheder udgår fra benyttelsespligten til de kommunale indsamlingsordninger for farligt affald.

En så drastisk ombygning af den danske indsamlingsmodel for indsamling af farligt affald, med stor indvirkning på økonomien i de eksisterende kommunale ordninger, har erfaringsmæssigt haft et stærk politisk afsæt og diskussion:

For eksempel fremgik det i [Politisk aftale om organisering af affaldssektoren fra 21. juni 2007](#) at:

"Kommunerne skal også fortsat have ansvaret for alt farligt affald fra husholdninger og den del af virksomhedernes farlige affald, der skal deponeres eller forbrændes."

Denne forudsætning bliver der ikke gjort op med i [Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi 16. juni 2020](#) eller efterfølgeren fra 2022. I ingen af aftalerne bliver det nævnt, at indsamling af virksomhedernes farlige affald, der destrueres ved forbrænding, skal underlægges markedsprisen eller skal være underlagt private indsamlingsordninger. Klimaplanens fokus er alene på frit valg til henteordninger for virksomhedernes restaffald og brændbart affald.

"Virksomheder skal fremover kunne benytte private indsamlingsordninger for affald til forbrænding. Således kan virksomheder fremadrettet samle deres affaldsindsamling hos én aktør."

Det må forventes, at politikerne specifikt ville have udspecificeret, at denne ændring også skulle gælde for farligt affald.

Det fremgår heller ikke af [Lovforslag LF 153 2021/1](#), at virksomhedernes farlige affald, der skal destrueres ved forbrænding, skal være underlagt markedsprisbestemmelserne i § 48a stk. 1, nr. 4 eller ønsket om at undtage forbrændingseget erhvervsaffald fra forbuddet mod konkurrerende indsamling. Også i lovforslaget er fokus på at affaldstransportørne, som indsamler restaffald eller brændbart affald, bliver til indsamlere, der kan køre i rute efter virksomhedernes restaffald/brændbare affald.

Lovforslaget forklarer ændringen af § 46. stk. 1, 1. pkt. således:

"§ 45, stk. 6, 1. pkt., således, at forbrændingseget erhvervsaffald undtages fra forbuddet mod konkurrerende indsamling i § 45, stk. 3. Derudover vil affaldsaktørbekendtgørelsen blive ændret med hjemmel i den gældende § 45, stk. 2, nr. 4, i miljøbeskyttelsesloven, således at virksomheders pligt til at benytte kommunale indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald ophæves."

Der er ingen henvisninger til eller vurderinger om lovændringens indvirkning på kommunernes indsamling af farligt affald. Det virker usandsynligt, at folketetinget, uden at have nævnt det en eneste gang i lovforslaget, har godkendt en så betydelig ændring i den danske indsamlingsmodel for farligt affald, der skal destrueres ved forbrænding.

Det er tilmed en unødvendig regulering, som Energistyrelsen indfører, når kommunerne skal give fritagelser for private indsamlingsordninger i henhold til Affaldsaktørbekendtgørelsens § 13.

§ 28 stk. 2 bør derfor ændres, så delen om farligt affald slettes.

Klassificering bliver miljøstyrelsens opgave

Energistyrelsen bør ændre affaldsaktørbekendtgørelsen, så reguleringen er i overensstemmelse med Miljøministeriets høring over udkast til bekendtgørelse om affald af den 23. september 2024, hvorefter affaldsklassificeringskompetencen efter affaldsbekendtgørelsens § 4 overgår til Miljøstyrelsen.

Det kræver en ændring af den kommende affaldsaktørbekendtgørelses § 8 stk. 7:

Fra

"Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal konkret anvise affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning, jf. dog stk. 2-4. Den konkrete anvisning skal ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldets ~~s-egenskaber, herunder nødvendige prøvetagninger og analyser til brug for klassificering og anvisning.~~"

Til

"Stk. 7 Kommunalbestyrelsen skal konkret anvise affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning, jf. dog stk. 2-4. Den konkrete anvisning skal ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldet eller en klassificering fra Miljøstyrelsen."

Reducer misforståelser og definer en tilbagebetalingsordning

I § 11 stk. 5 refereres til en **egen** tilbagetagningsordning efter emballagebekendtgørelsen. Da reguleringen gælder borgere, bør ordlyden være meget klar for at undgå misforståelser i situationer, hvor borgere ønsker at etablere deres egen tilbagetagningsordning for værdifulde affaldsfraktioner.

Problemet kan løses ved at indføre en definition i § 2

"§ 2 nr. 38) Emballagetilbagetagningsordning: Producenters egen tilbagebetalingsordning etableret i henhold til reglerne i bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald."

Samtidig ændre § 11 stk. 5

Fra

"Stk. 5. Stk. 1-3 gælder ikke for det affald, som borgere og grundejere afleverer til en egen tilbagetagningsordning efter emballagebekendtgørelsen. "

Til

"Stk. 5. Stk. 1-3 gælder ikke for det affald, som borgere og grundejere afleverer til en emballagetilbagetagningsordning efter emballagebekendtgørelsen. "

Samtidig ændre § 27 stk. 1 nr. 7

Fra

"7) En egen tilbagetagningsordning etableret i henhold til bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald."

Til

"7) En [emballagetilbageordningsordning](#) jf. bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald."

Uhensigtsmæssighed væsentlig ændring af virksomheders affald

Ændringen af reguleringen i § 14 stk. 2 er uhensigtsmæssig af to grunde, dels fordi virksomheder får frit valg for, hvilken myndighed, de vil underrette, dels fordi den forpligter kommunalbestyrelsen til at udarbejde en anvisning.

Herudover bør § 14 stk. 2 opdeles i to selvstændige dele.

Del 1 hvor virksomheder, som ændrer deres affalds sammensætning eller egenskaber, skal underrette Miljøstyrelsen om en fornyet klassifikation.

Del 2 hvor virksomheder, der oplever en væsentlig ændring i mængden af affald eller modtager en ny klassifikation, skal underrette kommunen for eventuel fornyet anvisning.

Ved opdelingen skal strafbestemmelsen i § 63 stk. 1 udvides til også at dække § 14 stk. 3

Fra

"§. 14 Stk. 2. Ved væsentlige ændringer i relation til affald omfattet af de kommunale ordninger for så vidt angår affaldets ~~mængde,~~ sammensætning eller egenskaber skal virksomheden straks underrette Miljøstyrelsen eller kommunalbestyrelsen herom med henblik på Miljøstyrelsens eventuelle fornyede klassificering eller kommunalbestyrelsens anvisning."

Til

"§. 14 Stk. 2. Ved væsentlige ændringer i relation til affald omfattet af de kommunale ordninger for så vidt angår sammensætning eller egenskaber skal virksomheden straks underrette Miljøstyrelsen med henblik på Miljøstyrelsens eventuelle fornyede klassificering.

Stk. 3. Ved væsentlige ændringer i relation til affald omfattet af de kommunale ordninger for så vidt angår affaldets mængde eller Miljøstyrelsens fornyet klassificering, skal virksomheden straks underrette kommunalbestyrelsen herom med henblik på kommunalbestyrelsens eventuelle fornyede anvisning."

Konsekvensrettelse for gebyropkrævning

Der er ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at bestemme, at kommunalbestyrelsen kun alene må opkræve for konkrete anvisninger efter Miljøstyrelsen forudgående klassificering.

Der kan være mange grunde til, at kommunalbestyrelsen udarbejder en konkret anvisning til en virksomheds affald. Anvisningen kan ske på baggrund af følgende forhold:

- En fornyet klassificering fra Miljøstyrelsen jf. bekendtgørelse om affald og § 14 stk. 2
- En ændring af virksomhedens affaldsmængde gør, at det nuværende affaldsanlæg ikke længere har behandlingskapacitet jf. § 14 stk. 2 (3)
- Lukning af de nuværende affaldsbehandlingsanlæg.
- At virksomheden anmoder om, at affaldet anvises til et billigere affaldsbehandlingsanlæg.

Teksten om forudgående klassificering var indført for at specificere, at kommunerne ikke måtte opkræve gebyr for klassificeringsarbejdet. Derfor bør § 18 stk. 3 konsekvensrettes.

Fra

"Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, for hvilke kommunen foretager konkrete anvisninger, jf. § 8, stk. 6, af erhvervsaffald. Gebyret skal dække de omkostninger, konkrete anvisninger giver anledning til, ~~efter Miljøstyrelsen har foretaget forudgående klassificering, jf. bekendtgørelse om affald.~~"

Til

"Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, for hvilke kommunen foretager konkrete anvisninger, jf. § 8, stk. 6, af erhvervsaffald. Gebyret skal dække de omkostninger, konkrete anvisninger giver anledning til."

Kommunerne skal føre affaldstilsyn uden udpegning til fysisk tilsyn

I henhold til høringsudkastet til affaldstilsynsbekendtgørelsen skal både kommunerne og Miljøstyrelsen føre affaldstilsyn hos virksomheder, der er omfattet af § 1 stk. 2 i miljøtilsynsbekendtgørelsen, uden at disse er udpeget af Miljøstyrelsen.

§ 56 bør omformuleres, så den rummer dette, og så kommunalbestyrelsen altid kan føre tilsyn med bekendtgørelsen også uden miljøstyrelsens udpegning til fysisk tilsyn.

§ 56. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at bestemmelserne i denne bekendtgørelse overholdes, jf. dog stk. 2-4 og §§ 57-60.

*Stk. 2. Miljøstyrelsen fører efter bekendtgørelse om affaldstilsyn administrativt tilsyn med, at § 12, stk. 1 og 2, § 14, stk. 2, § 26, § 27, stk. 1-3, § 28, stk. 1 og 2, og § 29, stk. 1, -3 og 4, **samt 5 og 6** overholdes, og udpeger til fysisk tilsyn med, at disse bestemmelser overholdes.*

Stk. 3. Miljøstyrelsen fører også fysisk tilsyn med, at de virksomheder, som Miljøstyrelsen efter bekendtgørelse om affaldstilsyn fører fysisk tilsyn med, overholder bestemmelserne nævnt i stk. 2.

Indførelse af dobbelt gebyrhjemmel

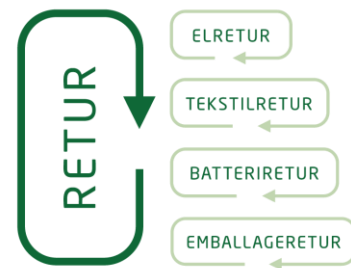
Den foreslåede § 56 stk. 4 om affaldstilsynsgebyr for tilsyn efter stk. 1 til 3, samt henvisningen til lovens § 88 i bekendtgørelsens lovgrundlag er unødvendig. Gebyrreglerne for affaldstilsynet er allerede implementeret i Affaldstilsynsbekendtgørelsen og der er ikke behov for yderligere gebyrhjemmel.

~~"Stk. 4. Tilsynsmyndighederne, jf. stk. 1-3, opkræver efter bekendtgørelse om affaldstilsyn gebyr for tilsyn med, at de i stk. 2 nævnte bestemmelser overholdes."~~

Hvis I har spørgsmål til dette høringssvar, er I velkomne til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Martin Frank Mogensen
Telefon 27 90 66 71
mfmo@sonderborg.dk

Energistyrelsen

Fremsendt til ens@ens.dk, chlkr@ens.dk og khlbl@ens.dk

Journalnummer 2024-9918

Høje Taastrup, den 22. november 2024

Høringssvar – Bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen)

Retur har med interesse læst udkastet til bekendtgørelsen og afgiver hermed vores høringssvar.

Retur repræsenterer mere end 2.000 virksomheder og har siden 2005, gennem Elretur og Batteriretur, hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur er Danmarks største kollektive ordning for WEEE og har tæt på 20 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer, som inkluderer producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt batterier. Emballageretur, der varetager producentansvaret for emballage, bygger sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder. I Retur arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, så flest mulige dyrebare ressourcer bliver reddet fra affaldsstrømmen og sendt tilbage i kredsløbet.

Retur anmoder desuden om at komme på Energistyrelsens høringsliste ved fremtidige høringer på affaldsområdet. Materiale bedes sendes til retur@retur.dk

Retur har nedenstående bemærkninger.

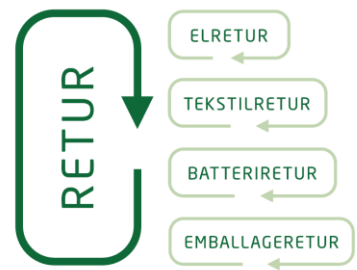
Konkrete bemærkninger

§ 35 – Kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse

Retur bifalder, at det fastsættes, at kommunerne ikke kan deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på de kommunale genbrugspladser, når det handler om affaldsfraktioner, der er omfattet af udvidet producentansvar.

Der har i lang tid været behov for tydeliggørelse af reglerne således, at det står konkret beskrevet, at kommunerne ikke må røre ved affald, der er omfattet af det udvidet producentansvar på elektronik og batterier.

Midlertidigt er Retur af den holdning, at reglerne bør præciseres yderligere for at undgå tvivl om, hvor langt kommunernes beføjelser rækker på dette område. Helt afgørende er det, at formuleringen i §35 alene forholder sig til når en enhed, genstand mv. er blevet til affald. Der er ingen regulering i forhold til, hvad kommunerne må gøre inden borgeren har smidt det i affaldscontaineren. Det betyder reelt, at hvis kommunen

kan få borgerne til at placere det, de afleverer på genbrugspladsen, i en bunke mærket ”produkter til genbrug”, er det ikke omfattet af § 35, da det ikke betragtes som affald.

Reglerne vedr. udvidet producentansvar indebærer, at producenterne varetager indsamlingen og oparbejdningen af de produkter borgerne indleverer.

Producentansvaret reguleres ved, at producenterne er pålagt krav om indsamlingsprocenter og niveauer for genanvendelse etc. Det betyder, at producenterne til enhver tid vil være villige til at stille det nødvendige materiel til rådighed for at varetage indsamlingsansvaret og den efterfølgende oparbejdning (genbrug og genanvendelse). Oparbejdningen omhandler også genbrug, herunder test, reparation, garantistilling m.m.

Producenterne varetager indsamlingen på genbrugspladserne, altså vil der ikke være behov for en fortrinstillig af kommunerne eller andre aktører, som ikke er omfattet af særlovgivningen.

I forlængelse af producentansvaret er det naturligt, at producenterne bl.a. afholder omkostninger til innovative aktiviteter som fx teknologiudvikling samt etablering af sorteringsanlæg. Sidstnævnt med henblik på at øge genanvendelses- og genbrugsprocenter.

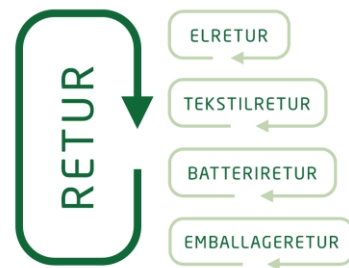
Der findes derfor allerede et velfungerende system, som varetager opgaven med at indsamle, genbruge og genanvende produkter, som er omfattet af producentansvar.

I den kollektive ordning, Elretur, har vi over de sidste par år, etableret to såkaldte First Treatment anlæg, der har til formål at skabe storskala i genbruget af elektronikprodukter i Danmark. Det vil sige, at i dag bliver den samlede mængde elektronik, der indsamles via genbrugspladserne kørt gennem disse anlæg og screenet for genbrugspotentiale. Efterfølgende afsættes de genbrugseggede produkter til danske samarbejdspartnere, som er forpligtiget til at sætte (genbrugs-) produkterne til salg på danske salgsplatforme. På den måde har vi bidraget til, at genbruget af elektronik er mangedoblet over de sidste 6-8 år.

Det er vores mål at fortsætte og intensivere dette arbejde, men for at kunne lykkedes, er det centralt, at producentansvarsordninger respekteres og betragtes som et aktiv, der har viden, volumen og processer til at kunne bidrage til den grønne omstilling.

I øvrigt ønsker Retur at henlede opmærksomheden på, at det er gældende, at brugt elektronik ikke kan genbruges uden videre forberedelse. Kommunerne er derudover heller ikke i stand til give garanti på deres genbrugsprodukter, hvilket naturligvis bør være et krav.

Brugt elektronik kræver både en sikkerheds-, miljø- og en kvalitetsmæssig håndtering, som producentansvarsordningen lever op til. Disse håndteringskrav er netop årsagen til, at producentansvarsordningen er indført, og disse krav skal derfor respekteres, hver gang en borger skiller sig af med elektrisk eller elektronisk udstyr på en genbrugsplads.

For øvrige produktkategorier, som ikke er omfattet producentansvar fx glas, porcelæn, møbler mv. kan aflevering ske til direkte genbrug på en genbrugsplads, idet sådanne effekter kan genbruges umiddelbart, men det samme gælder ikke for moderne elektronik, da:

- Elektronik indeholder persondata eller anden fortroligt data, som skal slettes forsvarligt (GDPR).
- Elektronik kan have sikkerhedsbrud, som gør produktet farligt at anvende umiddelbart.
- Elektronik kan indeholde kemikalier (bl.a. freon og Hg (kviksølv)), som har et sundhedsskadeligt indhold, og skal håndteres efter særlige standarder.
- Ældre teknologier, som fx tidligere generationer af batteriteknologier/-typer, er ikke lovligt at tilbageføre på markedet.

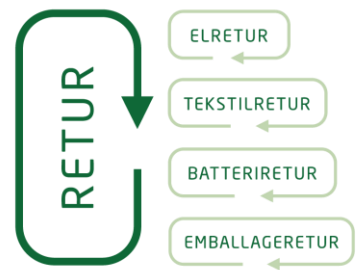
På grund af disse forhold gælder der særlige og meget betydelige standarder for håndtering af elektronik og elektronisk udstyr, som ikke gælder for andre genstande. Af disse grunde er elektrisk- og elektronisk udstyr ikke egnet til, at kommunerne potentielt kan have ansvaret for at håndtere genbrugsprodukter på genbrugspladserne. Elektriske- og elektroniske genstande skal håndteres i overensstemmelse med den ordning om producentansvar, der er sat i verden for at sikre, at de mange håndteringskrav opfyldes. Producentansvarsordningerne kan således sikre, at netop elektrisk- og elektrisk udstyr tilbageføres i nye brugsmønstre (genbrug) på en måde, hvor alle standarder og lovkrav er opfyldt.

For at producentansvarsordningerne kan udfylde denne rolle og sikre øget forberedelse til genbrug af elektriske- og elektroniske produkter, skal der være klare rammer for, hvornår producentansvaret for elektronik indtræder. I den forbindelse er det afgørende, at det er tydeligt defineret, at kommunerne ikke kan foretage forberedelse til genbrug eller salg af genbrugsudstyr og -produkter, der er omfattet af udvidet producentansvar.

Hvis det tillades, at brugt elektronik, som afleveres til en genbrugsplads ikke betragtes som affald, accepteres det samtidig, at der mangler klare grænser for, hvornår producentansvaret indtræder. Hvis producentansvaret afhænger af, hvilken container borgeren placerer elektronikken i, opstår der uklarhed, hvorvidt containerens kant skal definere, hvornår et produkt betragtes som affald. Dette fører således til en vilkårlig praksis, hvor elektronikken enten behandles efter de standarder og minimumskrav til registrering og sikkerhed, som producentansvarsordningen er skabt for at sikre, eller om produktet kommer i omløb på et ureguleret marked med betydelige mørketal.

Retur vil derfor opfordre til, at det præciseres i bekendtgørelsen, at udstyr og produkter, som er omfattet af udvidet producentansvar, som afleveres på en genbrugsplads af en borger, betragtes som affald, der er omfattet af producentansvarsordningen, og at kommunerne dermed ikke har ret til at håndtere disse som genbrugsprodukter.

Retur foreslår på den baggrund, at der udarbejdes en konkret vejledning til, hvor meget "forberedelse med henblik af genbrug" kommunen kan fortage sig, hvorunder det beskrives, at kommunerne ikke har ret til at håndtere udstyr og produkter, der er omfattet af regler om udvidet producentansvar, som genbrug.

Retur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen

Retur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att.: Charlotte Kramer og Kristina Houlberg Balling
Pr. e-mail: ens@ens.dk; cc: chlkr@ens.dk; khlbl@ens.dk

22. november 2024

Høring over udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen) – journalnummer: 2024-9918

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Tak for muligheden for at kommentere denne høring. Vi har blot en enkelt bemærkning:

I § 47, stk. 4, i affaldsbekendtgørelsen står der: "... er revideret af revisor ...". Vi foreslår, at der tilføjes "en godkendt...", så der kommer til at stå: "... er revideret af en godkendt revisor ...".

Vi står naturligvis gerne til rådighed, hvis vores bemærkning giver anledning til spørgsmål.

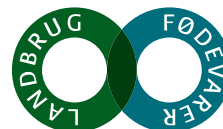
På vegne af FSR – danske revisorerers Forsyningsarbejdsgruppe

Med venlig hilsen

Kasper Frølich Kristensen
Chef for revision og regnskab, statsaut. revisor

Dato 22. november 2024
Side 1 af 1

Til Energistyrelsen

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Sendt til: ens@ens.dk

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

med kopi til Charlotte Kramer chlkr@ens.dk og Kristina Houlberg Balling khlbl@ens.dk

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

Journalnummer 2024-9918

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers høringssvar til høring om udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen

Energistyrelsen har den 4. november 2024 sendt udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen) i høring med frist for høringssvar den 22. november 2024.

Landbrug & Fødevarer meget positive overfor, at kommunernes anvisningsret for forbrændingseget ikke-farligt affald fra erhverv ophæves fra 1. januar 2025. Dermed kan virksomhederne frit vælge, hvilke affaldsforbrændingsanlæg der skal behandle deres forbrændingsegnete affald, hvilket vil sikre en mere omkostningseffektiv affaldshåndtering.

Bemærkning til Bilag 1 Standardregulativ for husholdningsaffald

§ 16.10 Øvrige ordninger.

Det fremgår af teksten: "Kommunalbestyrelsen kan eventuelt beskrive øvrige ordninger, f.eks. om storskraldsordninger eller om, at i det omfang mad- og drikkekartonaffald ikke håndteres ved de nævnte ordning(er), skal genbrugspladsen benyttes."

Alle kommuner skulle senest den 31. december 2023 have indført henteordninger for mad- og drikkekarton affald. Se Miljøstyrelsens hjemmeside <https://mst.dk/borger/affald-og-forurening/sortering-af-affald/stroemlinet-affaldssortering> hvoraf det fremgår, at der maksimalt kunne gives dispensation til den 31. december 2023. Det betyder, at det ikke længere muligt for kommunen at have en bringeordning til en genbrugsplads. Derfor bør teksten "eller om, at i det omfang mad- og drikkekartonaffald ikke håndteres ved de nævnte ordning(er), skal genbrugspladsen benyttes." slettes.

Med venlig hilsen

Birgitte Kjær
Chefkonsulent

Miljø & Bæredygtighed

M +45 4110 9741
E birg@lf.dk

Til: Energistyrelsen (ens@ens.dk)
Cc: Kristina Houlberg Balling (khlbl@ens.dk), Charlotte Kramer (chlkr@ens.dk)
Fra: Frederikke Vorborg (flv@frinet.dk)
Titel: Journalnummer: 2024 – 9918 - Høringssvar Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI
Sendt: 22-11-2024 11:50

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Energistyrelsen

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI, takker for muligheden for at afgive høringssvar til tilsendte høring vedr. udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og –aktører m.v.

Arbejdet med energi- og klimapolitik, implementeringen af denne samt sammentænkning af energi- og klimasektoren varetages af FRI's Energi- og Klimaudvalg. Udvalget har som formål at bidrage til, at den grønne omstilling af energi- og klimasektoren i Danmark foretages på et velfunderet teknisk og samfundsøkonomisk grundlag.

Vedlagte høring omhandler eller modarbejder ikke ovennævnte formål.

FRI har derfor ingen bemærkninger til høringen.

*FRI står for uafhængig rådgivning, til offentlige og private instanser i Danmark og udlandet.
FRI har videnbaserede meninger om samfundsudviklingen og arbejder for at påvirke denne i en bæredygtig retning.*

Med venlig hilsen
Frederikke

Frederikke Laura Vorborg
Energi- og Klimapolitisk chef
Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI

T: +45 35 25 37 45
M: +45 53 77 37 45
E-mail: flv@frinet.dk

Hvis du vil holde dig opdateret på de områder, vi arbejder med i FRI, kan du tilmelde dig vores månedlige nyhedsbrev her. [/tilmeld-nyhedsbrev](#)

Foreningen af
Rådgivende Ingeniører
FRI

Valby, 22. november 2024

Høringssvar – journalnr. 2024 – 9918

Til: Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43

1577 København K

Sendt til ens@ens.dk; chlkr@ens.dk; khlbl@ens.dk

**Høringssvar vedr. bekendtgørelse om affaldsregulativer, - gebyrer og -aktører mv.
(Affaldsbekendtgørelsen)**

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen.dk afgiver hermed høringssvar til bekendtgørelsen.

Vi undrer os over, at APPLiA og Elektronikbranchen.dk (tidligere BFE) ikke er på høringslisten – og **vil gerne anmode om, at vi fremover kommer på listen over høringer**. Vi repræsenterer producenter og importører af hvidevarer, små elektriske husholdningsapparater som forbrugerelektronik (se medlemsliste nedenfor).

Vores medlemmer har betydelig interesse i et velfungerende affaldsregister – og det må være en fejl, at vi ikke er på høringslisten. Vi har i årevis haft et godt samarbejde med Energistyrelsen. Bekræft venligst, at vi fremover er på Energistirelsens høringsliste.

APPLiA Danmark er i det store hele tilfreds med bekendtgørelsen, dog finder vi, at **den ny §35 er særdeles uheldigt formuleret og bør præciseres**, så misforståelser om den kommunale rolle undgås.

- *§ 35. Kommunalbestyrelsen kan deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, jf. dog bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af sådant udstyr samt bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles sammen med emballageaffald.*

Det er fint, at det i §35 gøres tydeligt, at kommunerne ikke skal gøre noget yderligere ved det affald, der er omfattet af udvidet producentansvar, herunder hvidevarer og elektronik.

Det er imidlertid i den foreslåede formulering uklart, hvad kommunernes rolle kan være i forhold til det, der ikke er blevet til affald endnu. Der er brug for en afgrænsning af, hvad kommuner må gøre ved de "produkter til genbrug", som borgerne har mulighed for at henstille.

Det bør i denne eller en yderligere paragraf gøres klart, at **kommuner kan indsamle og tilvejebringe genbrugte produkter, men at det IKKE under nogen omstændigheder kan være kommunal opgave at foretage større reparationer og videresælge af produkter, som allerede er omfattet af producentansvaret.**

I det praktiske liv vil der især være udfordringer inden for hvidevarer og elektronik, som af sikkerhedsgrunde kræver håndtering af fagkyndige.

- Der findes allerede private aktører, som udfører dette arbejde i en professionel og korrekt ramme. Det er ikke en kommunal opgave at konkurrere med dette marked.
- Hvis dette ikke præciseres, vil der være basis for tvister fremover. I de hidtidige kommunale forsøg med reparation og videresalg (som nu er stoppet) har forbrugeren været stillet forkert. Reparationen og videresalget skal ske i faglig og juridisk tryk ramme, så forbrugeren, der køber genbrugt, er stillet korrekt. Vi skal ikke kunne komme i den situation, at kommunen har ansvaret for, at den stråtekte gård brænder ned på grund af et forkert repareret strygejern eller ditto tørretumbler.

Hvis noget i dette høringssvar er uklart eller fortjener uddybning, er vi naturligvis klar til en dialog om dette.

Venlig hilsen

Henrik Egede

Direktør, APPLiA Danmark / Elektronikbranchen.dk

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen.dk repræsenterer:

BSH Hvidevarer A/S, Candy Hoover Oy, De Longhi Scandinavia AB, Eico A/S, Electrolux Home Products Denmark A/S, F&H Group A/S, Gorenje Group Nordic A/S, Gram A/S, Groupe SEB Denmark A/S, Grundig Nordic, JG Silverline, Kitchen Aid A/S, Melitta Nordic A/S, Miele A/S, Moccamaster Nordic, Nespresso Denmark, Samsung Electronics Nordic AB, SMEG Nordic AB, Thermex Scandinavia A/S, Whirlpool Nordic A/S, Wilfa Danmark A/S samt Witt A/S.

Bang & Olufsen, Harman, Hisense, Panasonic Nordic, Samsung Electronics AB, Sony Nordic, TCL Nordic, , Yamaha Music.

Energistyrelsen

ens@ens.dk

kopi til Charlotte Kramer, chlkr@ens.dk og Kristina Houlberg Balling

khlbl@ens.dk

22. november 2024

j.nr. 11.7.37

J. nr. 2024-9918

Høring af affaldsaktørbekendtgørelsen

Brancheforeningen Cirkulær takker for at have modtaget bekendtgørelsen i høring. Vi mener at hele lovgivningen – herunder affaldsaktørbekendtgørelsen – bør gennemskrives efter de seneste års ændrede organisering af sektoren. Vi ønsker os en affaldsrammelov og mere sammenhængende bekendtgørelser. Udkastet til ændringer i affaldsaktørbekendtgørelsen udstiller, hvor kompliceret det er blevet at finde frem til de gældende regler – selv for os, der har været med hele vejen og arbejder intensivt med reguleringen. Vi bidrager gerne til et sådant arbejde og foreslår et møde herom.

Særligt i forhold til standardregulativerne, så foreslår vi en samlet tilretning med det formål, at kortlægningen af de kommunale ordninger til Dansk Producentansvar, Forsyningstilsynet og Miljøstyrelsen kan tage udgangspunkt i regulativerne. Derved kan undgås dobbeltindberetninger til de forskellige myndigheder.

Vi har enkelte bemærkninger til de konkret foreslåede ændringer ligesom der er enkelte steder, hvor der burde have været foretaget ændringer. Sidstnævnte er anført som tekstnære bemærkninger i bilag.

Genbrug, forberedelse til genbrug og gebyrer

Vi bifalder, at hjemlen til at deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse til genbrug af affald indsamlet på genbrugspladserne endelig udmøntes. Vi vil her gerne henlede opmærksomhed på det svar, som vi har modtaget fra Miljøminister Magnus Heunike om aktiviteter forbundet med forberedelse til genbrug af storskrald. (Se bilag 2). Vi ser gerne, at denne fortolkning medtages i høringsnotatet på affaldsaktørbekendtgørelsen, så den vil kunne genfindes efterfølgende.

Endelig vil vi gøre opmærksom på den igangværende lovbehandling af Miljøbeskyttelsesloven vedr. gebyrfinansiering af genbrugsaktiviteter i tilknytning til kommunernes affaldshåndtering. I så fald der skabes en ny og mere direkte hjemmel til gebyrfinansiering af disse aktiviteter mener vi, at det bør fremgå af bekendtgørelsens gebyrbestemmelser.

Ophævelse af anvisningsretten for forbrændingseget erhvervsaffald

Selvom kommunerne (undtagen Bornholm) fremover kun skal anviser deponeringseget affald og farligt affald (hvor der er mulighed for fritagelse), er der ikke foretaget en gennemskrivning af bekendtgørelsen. Det gør reglerne svære at læse og vi anbefaler en gennemskrivning både af bekendtgørelsen og standardregulativet for erhverv.

Vi foreslår desuden at overveje, om affaldsforbrændingsanlæg og de kommunale ordninger, som virksomheder kan tilvælge, fremover bør indgå i affaldsregistret. Selvom affaldsregistreret ikke rigtigt fungerer i praksis, kan det trods alt give virksomhederne mere sikkerhed for, at deres forbrændingsegnet affald håndteres korrekt. Ud fra et miljømæssigt perspektiv vil det være mere relevant at holde styr på forbrændingseget affald og dagrenovationslignende erhvervsaffald end mange af de genanvendelige fraktioner, der p.t. fremgår af registret.

Forbrændingseget erhvervsaffald kan fortsat indsamles i en henteordning eller i en kommunal bringeordning, som både kan være genbrugspladsordningen og f.eks. en ordning til kommunalt omlasteanlæg for forbrændingseget affald. Vi foreslår at standardregulativet tilrettes disse muligheder som nævnt i bilag.

Indsamling af affald fra kommunale institutioner

Som bekendt står vi med en situation, hvor kommunerne p.t. skal opkræve gebyrer for det genanvendelige affald de indsamler hos de kommunale institutioner og markedspriser for det forbrændingsegnet affald der indsamles samme sted. ([Se evt. Vejledning fra Forsyningstilsynet, side 5](#)). Det er administrativt bøvlet og absurd især da overskuddet fra markedspriserne skal anvendes udenfor det gebyrfinansierede område – altså fx returneres til de selv samme kommunale institutioner, som er blevet opkrævet markedsprisen. Vi anbefaler derfor, at det indarbejdes i affaldsaktørbekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven, at kommunerne generelt skal opkræve gebyrer – og ikke markedspriser - hos de kommunale institutioner.

Venlig hilsen

Nana Winkler

Specialkonsulent

T +45 7231 2075

E nw@cirkulaer.dk

Bilag 1: Konkrete bemærkninger

- § 12 stk. 2 er vel ikke længere relevant, når virksomhederne har frit valg af anlæg både ind- og udlands?
- § 14 bør den ikke slettes?
- § 18 mangler der ikke noget? De skal vel opkræve gebyr for både deponeringsegnet affald og deponeringsegnet farligt affald? Mens de skal opkræve markedspriser for forbrændingsegnet farligt affald?
- § 19 om genbrugspladsgebyr – kunne der komme en mere konkret henvisning til emballagebekendtgørelsen? I hvert fald i høringsnotatet? Hvad har emballageproducentansvaret for konsekvenser for kommunernes opkrævning af genbrugspladsgebyr?
- §27 der mangler i stk. 1 en henvisning til en kommunal indsamlingsordning jf. § 10
- §28 stk. 2 – det er for langt og for uforståeligt. Eventuelt kan de måske deles op.
- §29 stk. 3 bør nok omformuleres selvom det fortsat kan være gældende på Bornholm.
- § 32 og §49 – 51 er historiske. Bør de ikke fjernes?
- .
- §65 Vi bifalder bestemmelsen om, at de gamle regulativer forbliver gældende indtil der er udarbejdet et nyt. Men burde det ikke i samme § fremgå at erhvervsregulativets bestemmelser om forbrændingsegnet affald erstattes af bekendtgørelsens bestemmelser?

Erhvervsaffaldsregulativet

Er § 4 om registrering af udenlandske virksomheder fortsat relevant?

Er rækkefølgen af kapitlerne hensigtsmæssige, når det først beskrives hvem ordningen omfatter og så først efterfølgende at den er frivillig?

Det skal også fremgå at den valgfrie tekst i 10.3 kun omhandler den kommunale ordning?

Der kunne overvejes en valgfri tekst om hvorvidt kommunen tilbyder indsamling i form af en bringeordning til kommunal omlastestation.

Bilag 2

Brev fra Miljøministeriet af d. 6. november 2024 vedr. genbrug ud af storskrald.

**Miljø- og
Ligestillingsministeriet**
Departementet

Kathrine Olldag
kao@circulaer.dk

J.nr. 2024 - 9993
Den 6. november 2024

Kære Katrine Olldag

Tak for din henvendelse til miljøminister Magnus Heunicke af d. 10. september 2024 vedrørende genbrug ud af storskrald.

Ministeren modtager mange henvendelser og har ikke mulighed for at besvare dem alle selv. Miljø- og Ligestillingsministeriet vil derfor besvare din henvendelse.

Vi er i Miljøministeriet bekendt med problematikken vedr. storskrald, og at en stor andel af de effekter, der stilles til storskrald, men som er genbrugsegne, desværre ikke bliver genbrugt.

Det er korrekt, når I skriver, at kommunerne ikke må varetage opgaven med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse. Behandling omfatter både slutbehandling og forbehandling, herunder sortering af affaldet, jf. miljøbeskyttelseslovens §49 b, stk. 1.

Ifølge forarbejderne til §49 b, må kommunalbestyrelsen ikke varetage nyttiggørelsesoperationer, hvor affaldet enten forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse. Aktiviteter forbundet med behandling omfatter også sortering af affald egnet til materialenyttiggørelse.

Bestemmelsen retter sig dog ikke mod *indledende sortering*, der anses som en del af indsamlingen. Det er således Miljøministeriets vurdering, at kommunerne gerne må indsamle storskraldet på en måde, så genbrugsegne effekter holdes adskilt fra affald til nyttiggørelse og/eller bortskaffelse samt ligeledes, at en adskillelse kan ske i forbindelse med aflæsning af de indsamlede effekter og affald. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor affaldsindsamlere placerer storskrald på en bil ud fra vurderingen af, om det er egnet til genbrug eller forberedelse til genbrug. Her vurderes dette at udgøre en del af den indledende sortering knyttet til indsamlingen. Det samme gør sig gældende, når det tages ned ad indsamlingsbilen igen, hvor genbrugsegne effekter og affald indledende kan sorteres som enten egnet til genbrug, egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller til genanvendelse.

På denne måde kan det genbrugsegne i storskraldsbunken reddes og efterfølgende blive genbrugt.

Med venlig hilsen

Nina Espegård Hassel
Kontorchef

Energistyrelsen

ens@ens.dk; chlkr@ens.dk; khlbl@ens.dk

mrk.: 2024-9918

København 22. november 2024

Høringssvar vedr. aktørbekendtgørelsen

DI og Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) skal takke for modtagelsen i høring af udkastet til revideret aktørbekendtgørelse.

Overordnet bifalder vi implementeringen af producentansvaret for emballage.

Vi er dog meget utilfredse med ophævelsen af reguleringen af genbrugshjørner på genbrugspladserne, da vi mener at den hidtidige regulering, som nu også bliver den gældende fremadrettet indeholder en række uhensigtsmæssigheder. Disse burde den reviderede bekendtgørelse som en minimum afklare, således at alle aktører i branchen vil have den samme forståelse af reglerne fremadrettet.

Vi savner også generelt, at bekendtgørelsen reelt bliver revideret i lyset af ændringerne i Miljøbeskyttelsesloven og i overensstemmelse med emballagebekendtgørelsen, således at kravene i de to bekendtgørelser aktivt understøttede hinanden.

Ad, § 10.

Det fremgår for så vidt klart, at affald fra kommunernes institutioner og virksomheder regnes som erhvervsaffald. Det er dog ikke klart af gebyrkapitlet, om det betyder, at disse skal opkræves som erhverv eller som husholdninger, via markedspriser eller monopolpriser. Dette var ikke afgørende tidligere, men det er blevet afgørende med indførelsen af markedspriser med selvstændige regnskabskrav, tilsynet fra Forsyningstilsynet og koblingen til producentansvaret for emballage. Alle beregningerne bliver forkerte, hvis dette ikke håndteres ens på tværs af kommunerne og rimeligvis som erhvervsaffald i enhver respekt, blot med den undtagelse, der fremgår af § 10 om, at kommunen må indsamle det uanset mængde fra egne virksomheder og institutioner.

Ad § 12

Det er vildledende at fastholde den tidligere formulering af bestemmelsen, som har rod i en situation, hvor kommunalbestyrelsen kunne fastsætte ordninger for virksomheder for størstedelen af virksomhedernes affald .

Kommunalbestyrelsen kan aktuelt alene fastsætte obligatoriske ordninger for deponeringseget ikke farligt affald, som virksomheden er forpligtet til at følge. Det er på ingen måde det indtryk, læseren af den pågældende bestemmelse, får. Vi ved, at dette skaber et forkert indtryk hos en række virksomheder, som ender med at følge de øvrige kommunale ordninger ud fra en oplevelse af at være forpligtet af disse.

Som teksten står nu, læses det som om kommuner skal fastsætte ordninger for erhvervsaffald i erhvervsaffaldsregulativet (bredt set for alt affald), og at virksomhederne skal følge. At man skal lede i bekendtgørelsen efter undtagelser til dette er uhensigtsmæssig og ikke klar kommunikation – hverken til kommuner eller virksomheder. I stedet bør det stå helt klart i § 12, at "Når en kommunal affaldsordning for deponeringseget ikke farligt affald..." På den måde bliver det tydeligere, hvad bestemmelsen drejer sig om.

Vi har tidligere klart opfordret til, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet ophæver erhvervsaffaldsregulativet. Det undrer os derfor meget at § 12 står urørt, når muligheden for at fastsætte obligatoriske kommunale ordninger for virksomheder er indsnævret så markant i forhold til tidligere..

Som et minimum bør standardteksten i regulativerne ændres således, at de kun omfatter den obligatoriske ordning for deponeringsegnet ikke farligt affald. Som et absolut minimum bør det klart fremgå af regulativerne, at ingen af de øvrige ordninger er obligatoriske, at kravene til ordningerne kun gælder for de virksomheder, som frivilligt vælger dem til både i forhold til beholderstørrelser, sortering, m.v., og at virksomhederne er frie til at vælge private indsamlere, hvis ordninger kan være anderledes udformet.

Virksomheder opfatter de kommunale erhvervsregulativer og ordninger beskrevet heri som obligatoriske. Det skævvrider konkurrencen mellem private og kommunale løsninger.

Der opfordres igen til, at alle markedsordninger udgår af regulativerne. Lovgivningen fastsætter, at der skal være fri konkurrence mellem de kommunale tilbud og de private indsamleres tilbud. Men når de kommunale tilbud fremgår af landets lovgivning, så er det svært at opfatte som fri konkurrence, hvorfor vi sender vores høringssvar c.c. til konkurrencemyndighederne, så må de og evt. EU's konkurrencemyndigheder se på om de finder, at det er fair og lige vilkår.

Ad § 14

Jf. ovenfor bør hele denne bestemmelse udgå. Hvis der fortsat er behov for underretning ved forventede ændringer i mængden af affald til almindelig deponering, så bør dette fremgå eksplicit af bestemmelsen. I øvrigt er dokumentationskravet i forvejen omfattet af § 27, stk. 4.

Ad. § 17, stk. 4.

Ved at fastholde muligheden for et samlet gennemsnitsgebyr for alle de genanvendelige fraktioner og dermed blande fraktioner omfattet af producentansvar sammen og blande disse med omkostningerne til madaffald, som ikke er underlagt producentansvar, bliver det umuligt at opgøre de reelle omkostninger, som skal dækkes via producentansvaret. Se emballagebekendtgørelsen for regler vedr. gebyr for de fraktioner, der hører under producentansvar for emballage. Her skal omkostninger opgøres pr. fraktion, så producenter af fx metalemballage betaler, hvad det koster at indsamle og behandle metal – og ikke en gennemsnitspris af alle fraktioner. Det vil være i strid med emballagedirektivet.

§ 18, stk. 3.

Bestemmelsen bør ophæves, da den så vidt vides ikke anvendes. Hvis den har været anvendt, bedes ministeriet oplyse herom.

Ad § 21.

Det undrer, at denne bestemmelse ikke optræder i straffebestemmelsen. Omkostningerne til genbrugspladsen andrager vel godt 2 mia. kr. årligt, og denne bestemmelse danner grundlaget for en korrekt fordeling af omkostningerne mellem monopolkunderne og de konkurrenceudsatte kunder. Det skævvrider incitament i forhold til at overholde bestemmelsen, hvilket vel også er erfaringen, som blev dokumentet ved evalueringen af sektoren i 2015 af Energiministeriet.

Ad. § 23, stk. 3.

Også denne bestemmelse glimrer ved sit fravær i straffebestemmelsen. Føres der nogen form for kontrol med overholdelsen af denne bestemmelse?

Ad. § 28, stk. 2.

Det anbefales, at dele bestemmelsen op i to stykker, således at undtagelsen for Bornholm og reguleringen af farligt affald kan behandles hver for sig. Lige nu står der, at man kan komme udenom anvisningsretten på Bornholm ved at overdrage affaldet til en indsamlingsvirksomhed, ligesom der mangler en henvisning til § 13, hvorefter virksomhederne har retskrav på en fritagelse fra den kommunale ordning for forbrændings- og deponeringsegnet farligt affald.

Ad. § 29, stk. 3 og 7.

Jf. ovenfor. Det går galt når teksten ikke konsekvensrettes for alvor. Begge bestemmelsers regulering af forbrændingsegnet affald gælder reelt kun fremadrettet for Bornholm. Det er på ingen måde det indtryk man får af teksterne.

Ad. § 35.

Der er behov for en voldsom opstramning af denne bestemmelse, hvis man vil sikre, at der under producentansvarsområderne skabes incitamenter til genbrug af produkterne. Som paragraffen står nu, så må kommunerne deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald. Og så står der jf. dog... uden at konkretisere, hvad dette jf. betyder. Det kunne gøres mere direkte ved at sige, undtagen dog produkter/affald, der falder ind under de nævnte bekendtgørelser.

Det bør altså gøres helt klart, at kommunen ikke kan deltage i aktiviteter vedrørende genbrug eller forberedelse med henblik på genbrug af produkter, der som affald, vil være omfattet af de pågældende EU-regler. At slå fast at modtaget WEEE affald skal afleveres til producenterne medfører ingen ændring af reguleringen eller af praksis på genbrugspladserne.

Det bør fremgå klart, at produkter, der som affald, ville være omfattet af de listede EU-reguleringer kan modtages i en bytteordning på genbrugspladsen (med direkte bytte mellem borgere), men hvis genstandene ikke afhentes af andre borgere indenfor en rimelig tid, skal disse flyttes til producentansvarets materiel. Ellers vil praksis fortsætte, hvor kommunen modtager genstande, som endnu ikke er definerede som affald uanset, hvor omfattende et reparationsbehov genstandene har og sætte dem i stand for affaldsgebyret og afhænde dem i genbrugsbutikker. Det hiver tæppet væk under investeringer i genbrug hos producenterne.

Ydermere bør det fremgå i bekendtgørelsen, at genstande ikke kan overdrages til genbrugsbutikker for mindre end de omkostningerne kommunen har haft til håndtering, herunder forberedelse af genstandene. Den nuværende model, hvor genstandene istandsættes for affaldsgebyret, overdrages til 0 kr. til genbrugsbutikken, som jo falder udenfor affaldsområdet, hvorefter den fulde indtægt ved salget tilfalder kommunkassen, er en overtrædelse af hvile-i-sig-selv-reguleringen, og det bør fremgå klart af bekendtgørelsen.

Ad. § 56.

Det anbefales at lave en blank bestemmelse om, at nærværende bekendtgørelse viger for affaldstilsynsbekendtgørelsens bestemmelser.

Det er en svær kunst at lave den præcist samme afgrænsning på to forskellige måde i denne bekendtgørelse og affaldstilsynsbekendtgørelsen. Det går enten galt med det samme, som vi synes det er gået her, eller ved opdateringer af reguleringen. Skal affaldstilsynet f.eks. ikke håndhæve en fritagelse

under § 13, eller skal de give en bøde for manglende overholdelse af hovedreglen, når virksomheden har en fritagelse, fordi at § 13 ikke er listet i § 56?

Ad. § 63, stk. 1, nr. 16. Her bliver det strafbare indhold uklart, da indholdet af 28, stk. 2 er uklart. Nr. 16 bør splittes op ligesom § 28, stk. 2 bør det.

Ad, §§ 64 og 65

Det forekommer mere end underligt, at der i forbindelse med ophævelsen af anvisningsretten for forbrændingseget affald ikke indføres en frist for udarbejdelse af et nyt regulativ, nu vi skal fortsætte med at have et erhvervsaffaldsregulativ. Erhvervsaffaldsregulativerne bør være opdaterede og tage afsæt i gældende regler, så virksomhederne har mulighed for at sætte sig ind i de rigtige regler og ikke gamle ikke opdaterede erhvervsaffaldsregulativer. Mange virksomheder vil læse regulativet og ikke nødvendigvis bekendtgørelsen, og desværre uden at være opmærksom på, at 99% af det, der står i det, alligevel ikke gælder for dem.

Såfremt der er spørgsmål, står vi naturligvis i rådighed.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn og Niels Bukholt

Energistyrelsen
Att: Charlotte Kramer og Kristina Houlberg Balling
Jr. nr. 2024-9918

KL's høringssvar til affaldsaktørbekendtgørelsen

KL har modtaget udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen). KL takker for mulighed for at kommentere på bekendtgørelsen.

Det har ikke været muligt for KL at foretage en politisk behandling af høringssvaret inden for høringsperioden. Der tages derfor forbehold for den efterfølgende politiske behandling af høringssvaret.

Generelle bemærkninger

Affaldslovgivningen er kompleks, og ændringerne i affaldsaktørbekendtgørelsen som følge af konkurrenceudsættelsen af det forbrændingsegnete affald gør lovgivningen lidt svær at forstå. Energistyrelsen kan derfor overveje at omskrive nogle af bestemmelserne i bekendtgørelsen og standardregulativerne med henblik på at øge læsevenligheden.

Styrket affaldstilsyn

KL henviser generelt til høringssvarene på affaldsbekendtgørelsen samt affaldstilsynsbekendtgørelsen for så vidt angår det styrkede affaldstilsyn. Hertil bemærkes, at KL savner en gennemarbejdning af affaldsaktørbekendtgørelsen ift. de kommende regler om styrket affaldstilsyn, hvor klassificeringskompetencen overgår til Miljøstyrelsen, og derved påvirker kommunernes anvisningspligt.

Forberedelse med henblik på genbrug

KL er positiv overfor, at det med § 35 igen er blevet muligt for kommuner at deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse af affald med henblik på genbrug på genbrugspladser, uden at der er behov for at udbyde denne mindre opgave. Det er i overensstemmelse med Miljøministerens ønske om status quo på genbrugsområdet og vurderes i overensstemmelse med tidligere praksis jf. Ankestyrelsens udtalelse fra 2017.

Ophævelse af anvisningsretten af forbrændingsegnet affald

Bestemmelserne både i bekendtgørelsen og i standardregulativerne er generelt svære at forstå, hvis man ikke har et indgående kendskab til affaldsområdet og historikken på området. KL opfordrer til at gøre bekendtgørelsen mere læsevenlighed.

Derudover gøres opmærksom på, at bekendtgørelsen kommer så sent, at det ikke bliver muligt for kommunerne at få standardregulativerne godkendt inden ophævelse af anvisningsretten træder i kraft 1. januar 2025.

Standardregulativerne

Generelt vil KL opfordre til, at skabelonerne til affaldsregulativerne der ligger i NSTAR bliver lettere at anvende. KL synes som udgangspunkt, at

Dato: 18. november 2024

Sags ID: SAG-2024-04430
Dok. ID: 3515778

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

det er hensigtsmæssigt, at der findes et fælles nationalt system til affaldsregulativerne, men systemet fremstår ikke tidssvarende og er meget tungt for kommunerne at anvende. KL efterlyser derfor en større brugervenlighed. Set i lyset af det kommende producentansvar, samt at nogle informationer nu både indberettes til Forsyningstilsynet og Energistyrelsen ville det være hensigtsmæssigt, hvis NSTAR blev justeret, så det var nemt at trække oplysninger om affaldsordninger fra det.

Specifikke bemærkninger

§ 8, stk. 7 bør tilrettes, således at det fremgår, at såfremt der er tvivl eller tvister om klassificeringen af affald i forbindelse med anvisningen, skal sagen afgøres af Miljøstyrelsen.

§ 14 kan give anledning til forvirring, når det fremgår, at virksomheden ved væsentlige ændringer i affaldets sammensætning skal underrette Miljøstyrelsen eller kommunalbestyrelsen herom. Virksomheden vil være usikker på, hvilken aktør, den skal henvende sig til og kommunen vil (ved tilsyn) være usikker på, om virksomheden allerede har henvendt sig til Miljøstyrelsen.

§ 28 er svær at læse, da den både indeholder reglerne om eksport, indsamlingsordninger for farligt affald og forbrændingseget affald, anvisningsordning for farligt affald, ø-undtagelsen for affaldsforbrænding og noget om konkrete anvisninger. Det kunne med fordel deles lidt op. Der henvises også til "en anvisningsordning", hvilket indikerer, at der er mere end en, men der er vel kun tale om anvisningsordningen for forbrændingseget farligt affald, da kommunerne ikke længere må have en anvisningsordning for forbrændingseget affald (undtagen muligvis på Bornholm). Se derudover kommentar angående konkret anvisning. Som det fremgår af bekendtgørelsen nu, virker det ikke som om, der er taget højde for, at klassificeringskompetencen, der ligger til grund for de konkrete anvisninger, overgår Miljøstyrelsen.

§ 29, stk. 3 og 7. Også disse bestemmelser er lidt uklare, jf. ovenfor.

Standardregulativet for erhvervsaffald

§ 10 Det er lidt svært at forstå reglerne ud fra den tekst, der står. Måske kunne det begrænses til, at der står, at kommunerne må tilbyde en indsamlingsordning til restaffald.

§ 15 Det kan overvejes at skrive som generel tekst over fritekstfeltet, at kommunerne ikke må anviser forbrændingseget affald. Så kan undtagelserne beskrives i fritekst-felterne. Derudover vil kommunerne ikke længere kunne anviser affaldet, så de valgfrie tekster om dette, bør af hensyn til læsevenligheden slettes.

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist
Specialkonsulent, Klima og Tværkommunalt Samarbejde

Dato: 18. november 2024

Sags ID: SAG-2024-04430
Dok. ID: 3515778

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Energistyrelsen
Journalnummer 2024-9918

Den 22. november 2024

Dansk Erhverv og Genvindingsindustriens høringssvar til revision af affaldsaktørbekendtgørelsen

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien takker for muligheden for at afgive høringssvar. Som det fremgår af høringsbrevet, er langt størstedelen af de foreslåede ændringer konsekvensrettelser, som følge af ny regulering herunder udvidet producentansvar på emballage, styrket affaldstilsyn og ophævelse af kommunernes anvisningsret for forbrændingseget erhvervsaffald.

Begge organisationer støtter op om ændringerne, der sker som følge af konsekvensrettelserne. Til gengæld findes den foreslåede formulering i paragraf 35 problematisk. Paragraf 35 fastsætter rammerne for kommunernes rolle i forhold til forberedelse med henblik på genbrug på genbrugspladserne.

Den foreslåede formulering præciserer regulering, der allerede er gældende, hvilket er at kommunerne ikke må foretage "forberedelse med henblik på genbrugs aktiviteter" på affald, der er udvidet producentansvar på. Den foreslåede formulering til gengæld ikke forholder sig til er:

1. Hvad kommunens rolle er i forhold til genstande, der afleveres på genbrugspladsen, som ikke er affald og
2. Hvor meget kommunerne må gøre med de genstande, de udtager til forberedelse med henblik på genbrug.

Energistyrelsen har tidligere haft en genbrugsafsætningsbekendtgørelse i høring, som gjorde det tydeligt, at genbrugsgenstande fra genbrugspladsen skulle afsætte til private aktører. Bekendtgørelsen er ikke blevet udstedt, og bliver den heller ikke. Fordelen ved den dengang foreslåede regulering var en tydelig afgrænsning af kommunes rolle. Den nye foreslåede paragraf 35 formår ikke at lave den samme tydelige afgrænsning.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser særligt to behov, for at sikre regulering der gør det tydeligt, hvad kommunernes rolle er, hvor der tages højde for de aktiviteter, de private udfører. De to behov er udfoldet herunder.

Yderligere præcisering i bekendtgørelsen eller vejledning

Den foreslåede regulering tager ikke højde for kommunens aktiviteter med genstande, der afleveres på genbrugspladsen, som ikke er affald. Ligeledes præciseres det ikke, hvor omfattende aktiviteter

kommunen må foretage med genstande, de tager op af en affaldscontainer, hvor der forsat vil være tale om forberedelse med henblik på genbrug.

Der er mange private aktører, der både sælger og istandsætter genbrugte produkter. Det er derfor ikke en rolle, kommunerne skal påtage sig. Det anerkendes, at kommunerne kan have en rolle i at forebygge affald, men kommunerne skal ikke være en genbrugsaktør, der indsamler genbrugsgenstande med henblik på videresalg, det er en opgave for de private aktører. Ligeledes er et ikke kommunernes opgave at foretage reparationer, da der også er et privat marked for det.

Overstående skal enten skrives ind i bekendtgørelsen, så kommunernes rolle bliver tydelig. Alternativt skal der laves en vejledning, som præciserer, at det ikke er en kommunal opgave at indsamle genbrugsgenstande med henblik på salg, og reparere genstande der er at betragte som affald, selvom det er afleveret til genbrug.

I præciseringen i bekendtgørelsen eller i vejledning kan det indskrives, at kommunen kan tage genstande op af affaldscontaineren eller stille et område til rådighed til direkte genbrug, men det er alene med henblik på afsætning til private herunder byttehjørner. Kan det ikke afsættes til private, så skal det tilbage til affaldscontainerne. Det er dog fuldstændigt afgørende, at kommunerne ikke må tage affald op af containeren, som der er udvidet producentansvar på.

Afklaring af kommunernes rolle i driften af genbrugsbutikker afventer

I forbindelse med behandling af lovforslag om konkurrenceudsættelse af genanvendeligt affald fremgik det af betænkningerne, at der skulle undersøges, om der er tale om statsstøtte, hvis kommunen dækker udgifter til drift. Det er vores forståelse, at denne afklaring forsat afventer.

Den forslået paragraf 35 gør behovet for afklaring af statsstøtte endnu mere relevant. Derfor er det vores klare opfordring, at afklaringen bliver prioriteret. Afklaring skal både sikre klare retningslinjer for kommunerne i deres arbejde, og så vil det være med til at ramme aktiviteterne i paragraf 35 ind.

Hvis der er spørgsmål eller behov for uddybning står både Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien selvfølgelig klar.

Med venlig hilsen

Marianne Ladekarl Thygesen